

การพัฒนาการเข้าใจตนเองต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
โดยการจัดการเรียนรู้แบบ MIAP โรงเรียนสัตหีบวิทยาคม จังหวัดชลบุรี
Developing Self-Understanding Towards Career Choice For Mathayom 5
Students By Teaching Miap At Sattahip Witthayakhom School, Chonburi.

เพ็ญพิชชา กิตติบดีสกุล*

โรงเรียนสัตหีบวิทยาคม

E-mail : Kittibodeskun.p@gmail.com

Penpitcha Kittibadeesakul

Sattahip Wittayakom School

E-mail : Kittibodeskun.p@gmail.com

*Corresponding Author

Received: 06/01/2025

Revised : 27/01/2025

Accepted: 27/01/2025

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาการใช้การจัดการเรียนรู้แบบ MIAP 2) เพื่อการพัฒนาการเข้าใจตนเองต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการสอนแบบ MIAP และ 3) เพื่อเปรียบเทียบการเข้าใจตนเองต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน คะแนนพัฒนาการสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า มีนักเรียนมีคะแนนพัฒนาการ ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.53 และมีคะแนนพัฒนาการสัมพันธ์ ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 75.18 และคะแนนพัฒนาการสัมพันธ์สูงสุดอยู่ที่ 12.02 (นักเรียนจำนวน 1 คน) คะแนนพัฒนาการสัมพันธ์ต่ำสุดอยู่ที่ 2.35 (นักเรียนจำนวน 1 คน) การเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนกับหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้พัฒนาการเข้าใจตนเองต่อการเลือกอาชีพ ซึ่งเปรียบเทียบการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 คะแนนประสิทธิภาพแผนการจัดการเรียนรู้ E1/E2 พบว่า ค่าประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้นี้ ถือว่าสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดได้ ดังนั้นถือว่าแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้ในการสอนมีประสิทธิภาพในระดับดีมาก สามารถนำไปใช้ในกระบวนการจัดการเรียนรู้ได้ ความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้พัฒนาการเข้าใจตนเองต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้ แบบ MIAP โรงเรียนสัตหีบวิทยาคม จังหวัดชลบุรี โดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน พบว่า ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 3 แผนการเรียนรู้ ค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 4.44 ความพึงพอใจของนักเรียนต่อวิธีการจัดการเรียนรู้พัฒนาการเข้าใจตนเองต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ MIAP โรงเรียนสัตหีบวิทยาคม จังหวัดชลบุรี พบว่า ค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 4.60 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.65

คำสำคัญ : การเข้าใจตนเองต่อการเลือกอาชีพ, การจัดการเรียนรู้แบบ MIAP

Abstract

This research aimed to develop the use of MIAP learning management to develop self-understanding towards career choice of Mathayom 5 students by teaching MIAP to compare self-understanding towards career choice of Mathayom 5 students before and after learning. The relative development scores of Mathayom 5 students found that students had an average development score of 2.53 and an average relative development score of 75.18. The highest relative development score was 12.02 (1 student). The lowest relative development score was 2.35 (1 student). The comparison of scores before and after learning with learning management to develop self-understanding towards career choice, which compared the post-test was significantly higher than before learning at the .001 level. The efficiency score of the E1/E2 learning management plan found that the efficiency value of this learning management plan was higher than the specified criteria. Therefore, this learning management plan used in teaching is considered to be very efficient and can be used in the learning management process. Appropriateness of the learning management plan to develop self-understanding towards career choice of Mathayom 5 students by MIAP learning management, Sattahip Wittayakhom School, Chonburi Province By 5 experts, it was found that the mean and standard deviation of the 3 learning management plans, the mean was 4.44. The satisfaction of students with the learning management method, developing self-understanding towards career choice of Mathayom 5 students by managing the learning with MIAP, Sattahip Wittayakhom School, Chonburi Province, found that the mean was 4.60 and the standard deviation was 0.65.

Keywords: self-understanding towards career choice, MIAP learning management

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

มาตรฐานการศึกษาของชาติ พุทธศักราช 2561 ตามยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (2561–2580) มุ่งเน้นให้พัฒนาผู้เรียนมีความสมบูรณ์ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา และตามคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของคนไทย 4.0 กล่าวว่าควรเป็นบุคคลที่มีทักษะการเรียนรู้ตลอดเวลา ทั้งด้านอาชีพและการศึกษา ควรเป็นบุคคลที่รู้ เข้าใจ และสามารถเพิ่มคุณค่าของตนเองได้ หากผู้เรียนมีความเข้าใจเกี่ยวกับตนเองและอาชีพ ผู้เรียนจะสามารถวางแผนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตรงตามบุคลิกภาพและศักยภาพของผู้เรียนแต่หากผู้เรียนไม่มีความเข้าใจเกี่ยวกับตนเองและอาชีพ รวมไปถึงเลือกเรียนตามความต้องการของพ่อแม่หรือบุคคลอื่น นอกเหนือจากความต้องการของตนเอง ได้อย่างมีประสิทธิภาพไม่ว่าจะเป็นในเรื่องการเรียนหรือเรื่องการประกอบอาชีพ เนื่องจากผู้เรียนไม่มีพื้นฐานของการเข้าใจตนเองในเรื่องของความต้องการความถนัดความสามารถ และศักยภาพของตัวเอง โดยการแนะแนวด้านอาชีพ (Vocational guidance) เป็นกระบวนการช่วยเหลือนักเรียนให้สามารถตัดสินใจเลือกอาชีพที่ตนเอง พึงพอใจอย่างมีเหตุผล รู้จักและเข้าใจเกี่ยวกับอาชีพที่สอดคล้องกับความถนัด อุปนิสัย และความชอบของตนเองมากที่สุด ปัจจุบัน ด้วยความพลิกผันทางด้านเทคโนโลยี จะทำให้ผู้เรียนสามารถมีแนวทางและคิดวิเคราะห์กับตนเองในการเลือกสายเรียนระดับปริญญาตรีให้ตรงตามความต้องการในการประกอบอาชีพของตนเองได้ในอนาคต (จิตตินันท์ บุญสุธิกรกุล, 2564)

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงจัดทำวิจัยการจัดการเรียนรู้แบบ MIAP ขึ้นเพื่อพัฒนาการเข้าใจตนเองต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ MIAP โรงเรียนสัทธิพิทยาคม จังหวัดชลบุรี เพื่อการพัฒนารูปแบบการสอนในการส่งเสริมการเข้าใจตนเองของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

คำถามวิจัย

1. การใช้การจัดการเรียนรู้แบบ MIAP เป็นอย่างไร
2. การเข้าใจตนเองต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เป็นอย่างไร
3. การพัฒนาการเข้าใจตนเองต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ MIAP ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนมีความแตกต่างกันอย่างไร

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาการใช้การจัดการเรียนรู้แบบ MIAP
2. เพื่อพัฒนาการเข้าใจตนเองต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการสอนแบบ MIAP
3. เพื่อเปรียบเทียบการเข้าใจตนเองต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

สมมติฐาน

การพัฒนาการเข้าใจตนเองต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ MIAP แล้ว พบว่าเกิดการเข้าใจตนเองสูงกว่าก่อนเรียน

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ทำให้นักเรียนเข้าใจตนเองมากขึ้น
2. ทำให้นักเรียนวางแผนในอนาคตได้ด้วยตนเอง
3. สามารถเป็นแนวทางให้ครูท่านอื่นนำไปประยุกต์ใช้จัดการเรียนรู้

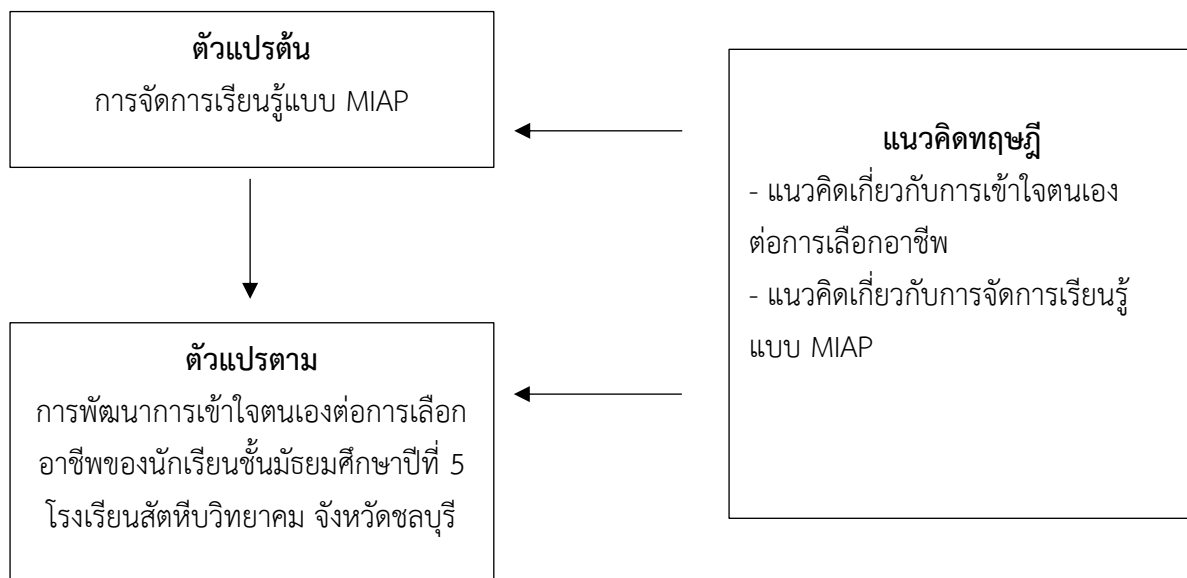
นิยามศัพท์

การพัฒนาการเข้าใจตนเอง คือ การรู้ว่าตนเองสนใจเกี่ยวกับอาชีพอะไร รู้จุดแข็งและจุดอ่อน ความสามารถ ความถนัดของตนเอง และสามารถยอมรับตนเองได้ เพื่อนำไปปรับใช้ในการใช้ชีวิตและการวางแผนเป้าหมายระยะสั้น และยาว ที่ตรงตามความต้องการของตนเองซึ่งเป็นกระบวนการที่ช่วยให้นักเรียนสามารถตระหนักรู้และเข้าใจคุณลักษณะส่วนบุคคล ความสามารถ ความสนใจ และเป้าหมายในชีวิตของตนเอง ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพในอนาคต

การเลือกอาชีพ คือการที่บุคคลมีความรู้และแสดงความต้องการในการประกอบอาชีพนั้นๆ ตามความต้องการของตนเอง โดยมีการตั้งเป้าหมาย วางแผนและมีวิธีรับมือกับเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิด โดยเกิดจากความคิดและการตัดสินใจของตนเองเป็นหลัก โดยมีกระบวนการพิจารณาและตัดสินใจของนักเรียนในการเลือกเส้นทางอาชีพหรือวิชาชีพที่สอดคล้องกับความสามารถ ความสนใจ และค่านิยมส่วนตัว เพื่อสร้างรายได้ให้กับตนเองในอนาคต

กรอบแนวคิดการวิจัย

การพัฒนาการเข้าใจตนเองต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ MIAP โรงเรียนสัทธิพิทยาคม จังหวัดชลบุรี ผู้วิจัยได้บูรณาการทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเป็นกรอบแนวคิดของการวิจัย ดังนี้

ภาพที่1 กรอบแนวคิดการวิจัย

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับครั้งนี้ ดังต่อไปนี้

1. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการเข้าใจตนเองต่อการเลือกอาชีพ
2. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบ MIAP
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาการเข้าใจตนเองต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ MIAP โรงเรียนสัทธิพิทยาคม จังหวัดชลบุรี เป็นการวิจัยเชิงปริมาณโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเพื่อพัฒนาการใช้การจัดการเรียนรู้แบบ MIAP เพื่อการพัฒนาการเข้าใจตนเองต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการสอนแบบ MIAP และเพื่อเปรียบเทียบการเข้าใจตนเองต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน มีวิธีการดำเนินการ ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยได้แก่นักเรียน ประกอบด้วยนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 การวิจัยครั้งนี้ จำนวน 80 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย โดยใช้วิธีสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster random sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ 3 แผนดังนี้
 - แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง SUK-D
 - แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง What is my career?
 - แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง SOP
2. แบบประเมินก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 30 ข้อ

3. แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 1 ฉบับ
4. แบบตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ IOC (แบบทดสอบ) จำนวน 1 ฉบับ
5. แบบประเมินความพึงพอใจ จำนวน 1 ฉบับ

การหาคุณภาพเครื่องมือ

1. ความตรง (Validity)

การวิจัยครั้งนี้ หาคุณภาพด้านความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบดัชนีความสอดคล้อง (Index of item Objective Congruence) ตรวจสอบค่าความสอดคล้องระหว่างแบบประเมินกับจุดมุ่งหมาย (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยพิจารณาตามแบบประเมินความสอดคล้อง ซึ่งมีลักษณะเป็น มาตรฐานประมาณค่า (Rating scale) 3 ระดับ ได้แก่ สอดคล้อง ไม่แน่ใจ ไม่สอดคล้อง โดยใช้สูตร IOC แบบทดสอบความรู้ของนักเรียนในงานวิจัยครั้งนี้หลังจากผ่านการตรวจสอบค่าความสอดคล้องระหว่างข้อประเมินกับจุดมุ่งหมาย (Index or Item Objective Congruence: IOC) จากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่านแล้วได้ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดมุ่งหมาย ทุกข้อ ซึ่งหมายความว่าแบบทดสอบความรู้ของนักเรียนชุดนี้มีค่าความตรงตามเนื้อหา

งานวิจัยครั้งนี้ หาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่านตรวจสอบโดยใช้แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้โดยพิจารณาตามแบบประเมินความเหมาะสมซึ่งมีลักษณะเป็นมาตรฐานประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ได้แก่ เหมาะสมมากที่สุด เหมาะสมมาก เหมาะสมปานกลาง เหมาะสมน้อย และเหมาะสมน้อยที่สุด

2. ความเที่ยง

การวิจัยครั้งนี้ หาคุณภาพด้านความเที่ยงแบบความสอดคล้องภายใน (Internal consistency) โดยใช้สูตรวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient method) เกณฑ์สัมประสิทธิ์ความเที่ยงมีค่าอยู่ระหว่าง -1 ถึง +1 แบบประเมินที่มีคุณภาพควรมีค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงสูงกว่า 0.70 ขึ้นไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ความถี่และร้อยละ (ใช้บรรยายข้อมูลสภาพทั่วไปของนักเรียน)

ค่าร้อยละ (Percentage) โดยใช้สูตร ดังนี้

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

2. ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความรู้ (ใช้บรรยายตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย)

2.1. ค่าเฉลี่ย

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{N}$$

2.2. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยใช้สูตร ดังนี้

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}}$$

3. การเปรียบเทียบระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยการทดสอบค่าที (t-dependent)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{(n-1)}}$$

4. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของแบบทดสอบ

การหาค่าประสิทธิภาพ (E_1/E_2) ของแบบฝึกทักษะตามเกณฑ์ 75/75 โดยสูตรดังนี้

4.1 การหาค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ

$$E_1 = \frac{\frac{\sum x}{N}}{A} \times 100$$

4.2 การหาค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์

$$E_2 = \frac{\frac{\sum y}{N}}{B} \times 100$$

5. การหาค่าคะแนนพัฒนาการ และค่าคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์

5.1 การหาค่าพัฒนาการจากความแตกต่างระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

$$Ds = x_t - x_{t-1}$$

5.2 การหาค่าคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์

$$RDS = \frac{Ds - \mu}{\sigma}$$

6.การหาค่าความเหมาะสมของแผนการสอนและความพึงพอใจของนักเรียนต่อวิธีกระบวนการเรียนรู้

ใช้การประมาณค่าจากค่าเฉลี่ยมาตรประมาณค่า 5 ระดับ ดังนี้ (พงศเทพ, 2562)

Mid point Average	แปลความหมาย	Interval equal
1.00 - 1.49	ผลการประเมินระดับ ต่ำสุด / น้อยที่สุด / แย่มาก	1.00 - 1.79
1.50 - 2.49	ผลการประเมินระดับ ต่ำ / น้อย / แย่	1.80 - 2.59
2.50 - 3.49	ผลการประเมินระดับ ปานกลาง/พอใช้	2.60 - 3.39
3.50 - 4.49	ผลการประเมินระดับ สูง / มาก / ดี	3.40 - 4.19
4.50 - 5.00	ผลการประเมินระดับ สูงที่สุด / มากที่สุด / ดีมาก	4.20 - 5.00

งานวิจัยในครั้งนี้กลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 80 คน เลือกใช้วิธีการแปลความหมายแบบ Mid point Average

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนกับหลังเรียน โดยการทดสอบค่าที (t-dependent)

การสอบ	N	Mean	SD	$\sum D$	$\sum D^2$	t	df	Sig
ก่อนเรียน	80	1.64	0.22	202.00	527.78	-47.672***	79	.000
หลังเรียน	80	4.17	0.43					

*** P < .001

จากตารางที่ 1 การเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนกับหลังเรียน โดยการทดสอบค่าที (t-dependent) พบว่า มีผลการทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 1.64 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.22 และการทดสอบหลังเรียนมี

ค่าเฉลี่ย 4.17 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.43 ซึ่งเปรียบเทียบการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้พัฒนาการเข้าใจตนเองต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ MIAP โรงเรียนสัตหีบวิทยาคม จังหวัดชลบุรี โดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน

ที่	รายการประเมิน	Mean	S.D.	ระดับความเหมาะสมของแผน
1	แผนการจัดการเรียนรู้องค์ประกอบครบถ้วน	4.60	0.20	เหมาะสมมากที่สุด
2	สาระการเรียนรู้มีความถูกต้อง	4.60	0.35	เหมาะสมมากที่สุด
3	จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้	4.00	0.20	เหมาะสมมาก
4	การนำเข้าสู่บทเรียนน่าสนใจและเชื่อมโยงกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.00	0.40	เหมาะสมมาก
5	กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.53	0.31	เหมาะสมมากที่สุด
6	กิจกรรมการเรียนรู้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยผู้เรียนลงมือปฏิบัติและมีส่วนร่วมในกิจกรรม	4.40	0.00	เหมาะสมมาก
7	กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมทักษะในศตวรรษที่ 21	4.80	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
8	เปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถามหรือแสดงความคิดเห็น	4.53	0.31	เหมาะสมมาก
9	ใช้การวัดและประเมินผลเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.33	0.12	เหมาะสมมาก
10	สื่อ เทคโนโลยี แหล่งเรียนรู้ทันสมัยและเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.60	0.20	เหมาะสมมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม		4.44	0.20	เหมาะสมมากที่สุด

จากตารางที่ 2 พบว่า ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้พัฒนาการเข้าใจตนเองต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ MIAP โรงเรียนสัตหีบวิทยาคม จังหวัดชลบุรี โดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน พบว่า ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 3 แผนการเรียนรู้ ค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 4.44 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.20 โดยค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สาระการเรียนรู้มีความถูกต้อง ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.80 ค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ใช้การวัดและการประเมินผลเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้ ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.00

สรุปผลการวิจัย

คะแนนประเมินการเข้าใจตนเองหลังเรียน (Post-test) จำแนกตามรายบุคคลพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ MIAP โรงเรียนสัตหีบวิทยาคม จังหวัดชลบุรี มีจำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 100 มีผลการประเมินผ่านเกณฑ์

คะแนนประเมินการเข้าใจตนเองหลังเรียน (Post-test) จำแนกตามรายบุคคลพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ MIAP โรงเรียนสัตหีบวิทยาคม จังหวัดชลบุรี มีจำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 100 มีผลการประเมินผ่านเกณฑ์

คะแนนพัฒนาการของพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ MIAP โรงเรียนสัตหีบวิทยาคม จังหวัดชลบุรี มีจำนวน 80 คน หลังจากจัดการเรียนรู้การเข้าใจตนเองต่อการเลือกอาชีพ

คะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ MIAP โรงเรียนสตรีหิวิทยาควม จังหวัตชลบุรี มีจำนวน 80 คน พบว่า มีนักเรียนมีคะแนนพัฒนาการ ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.53 และมีคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 75.18 และคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์สูงสุดอยู่ที่ 12.02 (นักเรียนจำนวน 1 คน) คะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ต่ำสุดอยู่ที่ 2.35 (นักเรียนจำนวน 1 คน)

การเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนกับหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้พัฒนาการเข้าใจตนเองต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ MIAP โรงเรียนสตรีหิวิทยาควม จังหวัตชลบุรี โดยการทดสอบค่าที (t-dependent) พบว่า นักเรียนจำนวน 80 คน การทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 1.64 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.22 และการทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 4.17 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.43 ซึ่งเปรียบเทียบการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

คะแนนประสิทธิภาพแผนการจัดการเรียนรู้ E1/E2 ด้วยวิธีจัดการเรียนรู้พัฒนาการเข้าใจตนเองต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ MIAP โรงเรียนสตรีหิวิทยาควม จังหวัตชลบุรี จำนวน 80 คน พบว่า การวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งผลการประเมินตามค่าประสิทธิภาพของเครื่องมือที่กำหนดเกณฑ์มาตรฐานไว้ 75/75ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 90.17/ 83.37 ได้ผลสรุปว่า ค่าประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้นี้ ถือว่าสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดได้ ดังนั้นถือว่าแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้ในการสอนมีประสิทธิภาพในระดับดีมาก สามารถนำไปใช้ในกระบวนการจัดการเรียนรู้ได้

ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้พัฒนาการเข้าใจตนเองต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ MIAP โรงเรียนสตรีหิวิทยาควม จังหวัตชลบุรี โดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน พบว่า ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 3 แผนการเรียนรู้ ค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 4.44 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.20 โดยค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สาระการเรียนรู้มีความถูกต้อง ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.80 ค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ใช้การวัดและการประเมินผลเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้ ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.00

ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความพึงพอใจของนักเรียนต่อวิธีการจัดการเรียนรู้พัฒนาการเข้าใจตนเองต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ MIAP โรงเรียนสตรีหิวิทยาควม จังหวัตชลบุรี พบว่า ค่าเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 4.60 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.65 โดยค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ เนื้อหาที่สอนทันสมัยเสมอ ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.78 ค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ครูใช้คำถามชักถามนักเรียนบ่อย ๆ ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.24

การพัฒนาการเข้าใจตนเองต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ MIAP โรงเรียนสตรีหิวิทยาควม จังหวัตชลบุรี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเพื่อพัฒนาการใช้การจัดการเรียนรู้แบบ MIAP เพื่อการพัฒนาการเข้าใจตนเองต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการสอนแบบ MIAP และเพื่อเปรียบเทียบการเข้าใจตนเองต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

หลังจากที่ได้จัดการเรียนการสอนการพัฒนาการเข้าใจตนเองต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ MIAP โรงเรียนสตรีหิวิทยาควม จังหวัตชลบุรี และได้รับการประชุม แลกเปลี่ยนพูดคุย มีครูพี่เลี้ยงได้สังเกตการสอน ชี้แนะ ให้คำแนะนำและสะท้อนผลการสอนทั้งแผนการเรียนรู้ จำนวน 3 แผนการเรียนรู้ ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง SUK-D

- จุดแข็ง นักเรียนได้ทบทวนตนเอง ในเรื่องของ ความถนัด ความสามารถ บุคลิกภาพ ความชอบ ความสนใจ ความต้องการที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวันและเส้นทางในอนาคต

- จุดอ่อน หากนักเรียนสังเกต หรือทำความเข้าใจกับตนเองได้ไม่มากพอ รวมถึงการมีปฏิสัมพันธ์กับคนในห้องเรียนน้อยจะส่งผลทำให้เป็นอุปสรรคต่อการทำใบงาน

- ข้อเสนอแนะอื่นๆครูต้องเพิ่มการเดิน และการพูดคุยกับนักเรียนในแต่ละกลุ่ม แต่ละบุคคล เพื่อเป็นส่วนช่วยในการค้นหาตนเอง ทบทวนตนเองให้กับนักเรียน

2. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง What is my career?

- จุดแข็ง นักเรียนได้ทบทวนตนเองในเรื่องของบุคลิกภาพของนักเรียน อาชีพที่นักเรียนสนใจ และอาชีพที่นักเรียนได้เพื่อเปิดโลกกว้างทางอาชีพเพิ่มขึ้น

- จุดอ่อน หากนักเรียนยังไม่เข้าใจหรือรอบรู้ในอาชีพไม่กว้างพอ และบุคลิกของตนเองไม่มากพอ อาจจะเป็นอุปสรรคต่อการทำใบงาน

- ข้อเสนอแนะอื่นๆ

ครูควรเข้าไปพูดคุยเป็นรายบุคคล เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนได้ทบทวนเกี่ยวกับตนเอง และเรื่องราวที่มีความเกี่ยวข้องกับอาชีพที่ใกล้ตัวกับนักเรียน

3. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง SOP

- จุดแข็ง นักเรียนได้ทบทวนตนเองและสามารถบอกเล่าเรื่องราวของตนเอง สิ่งที่น่าสนใจ แรงบันดาลใจในการเรียน และเป้าหมายในอนาคต

- จุดอ่อน หากนักเรียนยังมีความไม่มั่นใจ หรือลังเล จะส่งผลต่อการทำใบงาน

- ข้อเสนอแนะอื่นๆ ครูควรมีการใช้ประโยคคำถามในการชี้นำนักเรียนให้ได้คิดทบทวนเรื่องรวมต่างๆที่สามารถเชื่อมโยงเกี่ยวกับการเรียนต่อ อาชีพ เพื่อให้นักเรียนได้คิดตามและหาคำตอบในเรื่องราวของนักเรียน

จากการประชุม แลกเปลี่ยน พูดคุยและให้คำแนะนำจากครูพี่เลี้ยงในกระบวนการพัฒนาการเข้าใจตนเองต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ MIAP โรงเรียนสัทธิพิทยาคม จังหวัดชลบุรี ทั้ง 3 แผนการเรียน สรุปได้ว่า ครูควรมีการตั้งคำถามเพื่อกระตุ้นนักเรียนในทุกๆคาบ เพื่อให้นักเรียนสามารถหาคำตอบที่เหมาะสมกับตนเอง และควรมีการเดินเข้าไปพูดคุยกับนักเรียนในหลายๆกลุ่ม และควรเพิ่มกิจกรรมให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนและรับรู้ในเรื่องของมุมมอง ความคิด ความรู้สึกที่หลากหลาย ครูผู้สอนควรมีการอัปเดตข้อมูลของอาชีพ มหาวิทยาลัยให้ทันสมัยในทุกๆช่วงเวลา เพื่อเป็นประโยชน์ต่อนักเรียน

อภิปรายผล

การพัฒนาการเข้าใจตนเองต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ MIAP โรงเรียนสัทธิพิทยาคม จังหวัดชลบุรี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเพื่อพัฒนาการใช้การจัดการเรียนรู้แบบ MIAP เพื่อการพัฒนาการเข้าใจตนเองต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการสอนแบบ MIAP และเพื่อเปรียบเทียบการเข้าใจตนเองต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

การพัฒนาการเข้าใจตนเองต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ MIAP โรงเรียนสัทธิพิทยาคม จังหวัดชลบุรี สูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของงานวิจัยที่ได้คาดเดาไว้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Wicaksono, H., & Wulandari, R. (2022). ศึกษาเรื่อง ความพยายามในการแนะแนวและให้คำปรึกษาในการเอาชนะความยากลำบากของการวางแผนอาชีพของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความเข้าใจเกี่ยวกับตนเองและความชอบของตนเองมากขึ้น อย่างมีนัยสำคัญหลังเข้ารับการศึกษา ส่งผลทำให้นักเรียนสามารถวางแผนอนาคตของตนเองได้ อีกทั้งกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ MIAP สามารถช่วยพัฒนาการเข้าใจตนเองต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนหากทำการเปรียบเทียบ

คะแนนก่อนเรียนกับหลังเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพรสวรรค์ จันทะคัด. (2562). ศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบ MIAP สำหรับนักศึกษาวิชาชีพนอกระบบ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปได้ว่า การพัฒนาความเข้าใจตนเองต่อการเลือกอาชีพของนักเรียน โดยการจัดการเรียนรู้แบบ MIAP ให้นักเรียนได้มีการทบทวนตนเอง ค้นหาหาข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพ และสถาบันการศึกษาเพื่อใช้ในการประกอบการตัดสินใจและเพื่อการวางแผนเส้นทางอนาคตที่เหมาะสมกับตนเอง

ข้อเสนอแนะวิจัย

1. ข้อเสนอแนะจากผลวิจัย

1.1. ครูผู้สอนควรมีการศึกษาข้อมูลในเรื่องของแผนการเรียน อาชีพ และสถาบันต่างๆ เพิ่มขึ้นเพื่อนำข้อมูลมาจัดการเรียนการสอน และเพิ่มช่องทางให้กับนักเรียน

1.2. ครูผู้สอนควรมีการจัดการกิจกรรมกลุ่มเพิ่มขึ้นเพื่อให้นักเรียนได้มีการแลกเปลี่ยนมุมมองความคิด และทัศนคติในเรื่องของการเรียน อาชีพ และการใช้ชีวิต

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1. ในการจัดการเรียนรู้แบบ MIPA ควรมีการเพิ่มกิจกรรมรูปแบบกลุ่มอย่างน้อย 1 กิจกรรม ให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนเปิดมุมมอง ความคิดรูปแบบใหม่ เพื่อรับรู้สิ่งใหม่ที่อาจเป็นประโยชน์ไม่น้อยก็มากให้กับนักเรียน

2.2. ในการจัดการเรียนรู้แบบ MIPA ควรมีการจัดทำวิจัยในระดับการศึกษาอื่นๆเพิ่มเติมเพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

- กัญญวิทย์ กลิ่นบำรุง, จักรกฤษณ์ เบญจมาหา, และศักดิ์วิชิต มั่นคง. (2565). การพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมโดยประยุกต์ใช้การจัดกิจกรรมเป็นฐานและรูปแบบการเรียนรู้ MIAP เรื่องการผลิตสื่อการสอน. *วารสารวิจัยและนวัตกรรมการอาชีวศึกษา*, 6(2), 151-160.
- พงศ์เทพ จิระโร. (2567). เอกสารคำสอนวิชา การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้. มหาวิทยาลัยนานาชาติเซนต์เทเรซา.
- พรสวรรค์ จันทะคัด. (2562). การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบ MIAP สำหรับนักศึกษาวิชาชีพนอกระบบ. *วารสารวิชาการเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์*, 1(2), 54-62.
- จิตตินันท์ บุญสถิรกุล. (2564). การแนะแนวด้านอาชีพและการสร้างความเข้าใจตนเองสำหรับนักเรียน ระดับมัธยมตอนปลาย. *วารสารเศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรม*, 20(2), C1-C10.

English

- Kanyawit Klinbumrung, Chakkrit Benjamaha, and Sakwichit Mankong. (2022). Development of a Training Model by Applying Activity-Based Learning and the MIAP Learning Model on Educational Media Production. *Journal of Vocational Education Research and Innovation*, 6(2), 151-160. [In Thai].
- Pongthep Jiraro. (2024). *Course Materials for Learning Development Research*. St. Theresa International University. [In Thai].
- Pornsawan Chanthakad. (2019). Development of the MIAP Learning Model for Non-Formal Vocational Students. *Journal of Industrial Technology Academic, Buriram Rajabhat University*, 1(2), 54-62. [In Thai].
- Jittinan Boonsathirakul. (2021). Career Guidance and Self-Understanding for High School Students. *Journal of Industrial Education*, 20(2), C1-C10. [In Thai].